

Arrest

nr. 110 170 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 8 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 mei 2013 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. HOOYBERGHS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Mohalaxipara, Comilla. U zou sinds 1990 lid zijn van de Awami League. Enkele jaren geleden zou u benoemd zijn tot publicity secretary. U was het echter niet meer eens met veel van de dingen die de Awami League van u verwachtte. Zo zou men u gevraagd hebben om geld af te persen van mensen en illegale wapens te hebben. Op 12 augustus 2012 zou u persoonlijk naar de lokale partijpresident gestapt zijn met een ontslagbrief. Uw ontslag werd aanvaard. Later bleek de Awami League hier niet gelukkig mee te zijn. U zou contacten gelegd hebben met de "BNP" (Bangladesh Nationalist Party) en op 26 augustus 2012 zou u overgestapt zijn naar deze partij. Die avond werd u opgeroepen door H. J. K. C., de lokale chairman van de Awami League. Hij zou u bedreigd hebben, u diende gezien uw kennis van de Awami

League en haar praktijken terug over te stappen naar hun partij. De volgende dag zou uw winkel aangevallen zijn en u werd afgeslagen. Twee dagen later zou u naar de politie gegaan zijn om dit aan te geven, maar de politie weigerde u te helpen. Hierna zou u een dreigetelefoontje hebben gekregen. Op 30 augustus 2012 zou u naar Dhaka gegaan zijn. Hier zou u tweemaal aangevallen zijn door aanhangers van de Awami League. U zou naar Chittagong gegaan zijn, waar u zich niet veilig voelde. Op 11 oktober 2012 zou u Bangladesh per vliegtuig verlaten hebben. Na een tussenstop in Dubai zou u aangekomen zijn in Marokko. Hierna zou u per schip naar Europa gereisd zijn. Op 26 oktober 2012 diende u een asielaanvraag in België in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een geboorteakte, een zakenkaart, een ontslagbrief, een lidmaatschapsbrief en twee kranten.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo kunt u vooreerst uw identiteit niet ontegensprekelijk aantonen. U legde een geboorteakte zonder foto voor en een zakenkaart. Deze twee documenten kunnen echter niet zondermeer uw beweerde identiteit aantonen. U gevraagd achter uw "National Identity Card" beweerde er geen te hebben gehad. Dit komt weinig geloofwaardig over. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt immers dat de Bengaalse autoriteiten reeds sinds verschillende jaren identiteitskaarten voor haar burgers uitvaardigt. Ook hangen er verschillende voordelen aan het hebben van zo'n identiteitskaart vast. In dit licht is het dan ook ongeloofwaardig, dat u als zakenman geen identiteitskaart zou hebben. Dat u geen identiteitskaart kunt voorleggen wijst er dus eerder op dat u ofwel Bangladesh al lang geleden verlaten heeft, of dat uw identiteitsgegevens zoals u ze doorgaf aan de Belgische asielinstanties niet overeenkomen met uw werkelijke identiteitsgegevens zoals ze voorkomen op uw identiteitskaart. Wat er ook van zij, daar u uw identiteit niet kunt aantonen, kunt u ook niet bewijzen dat uw andere voorgelegde documenten daadwerkelijk over u handelen.

Deze door u voorgelegde documenten ondermijnen verder uw volledige asielrelaas. U legde vooreerst uw ontslagbrief voor de Awami League voor. U verklaarde deze brief zelf geschreven en afgegeven te hebben aan de Awami League. U gevraagd of u in die brief had geschreven of u bij de "BNP" zou gaan, gaf zeer duidelijk aan dat u dit niet geschreven had; u zou enkel geschreven hebben dat u uw positie binnen de Awami League zou afgeven. Dit komt echter niet overeen met de inhoud van deze brief. Hieruit blijkt immers dat u als schrijver van deze brief, expliciet vermeldde over te willen stappen naar de "BNP" (gehoorverslag CGVS p. 5). Uw verklaring dat u de vraag niet had begrepen is gezien de duidelijke vraag en uw duidelijke antwoord, onvoldoende. Het is totaal ongeloofwaardig dat u de inhoud van deze brief die u zelf geschreven zou hebben niet zou kennen. Ook is het bevreemdend, vooral gezien de problemen die uw ontslag u later zou opleveren, dat de president van de Awami League uw ontslag blijkbaar zondermeer aanvaardde en u zelfs een afgestempelde kopie terug mee gaf. U gaf aan dat de Awami League onder dreiging van veel geweld later u probeerde te overtuigen om terug naar de Awami League te keren. Daar uit uw ontslagbrief al bleek dat u bij de "BNP" zou gaan, is het ongeloofwaardig dat uw president uw ontslag zomaar zou aanvaarden. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering ontslag te hebben ingediend bij de Awami League.

Ten tweede legde u uw lidmaatschapsbrief van de "BNP" voor. Deze brief stelt volgens de inhoud dat u problemen met de Awami League kreeg sinds de dag dat u lid werd van "BNP". Na het overlopen van de inhoud van deze brief met de hulp van de tolk bleek echter dat deze brief opgesteld (en afgestempeld en getekend) was op 26/08/2013, dezelfde dag dat u lid werd van de "BNP". Het is dan ook onmogelijk dat deze brief reeds over uw problemen zou kunnen spreken. Deze problemen begonnen volgens de brief immers nadat u lid werd van de "BNP", maar daar de brief is geschreven op de dag dat u lid werd, kon de schrijver nog geen weet hebben van uw problemen. U verklaarde dat de Awami League-leden al voor dat u lid werd, zagen dat u geregeld naar het "BNP"-kantoor ging, maar deze verklaring strookt niet met de inhoud van uw brief. Ook blijkt uit uw verklaringen dat uw concrete problemen pas begonnen nadat u lid werd van de "BNP". Overigens verklaarde u duidelijk en herhaaldelijk maar foutief dat "BNP" voor Bangladesh National Party staat, terwijl dit Bangladesh Nationalist Party moet zijn (gehoorverslag CGVS p. 6). Dat u de officiële naam van uw nieuwe politieke partij niet zou kennen,

ondermijnt verder de ernst van uw verklaringen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u lid werd van de "BNP".

Ten derde legde u twee kranten voor, waarin over uw problemen geschreven werd. In één van deze kranten wordt u omschreven als zijnde een leider van de Jubo Dal (een onderafdeling van de "BNP"), terwijl u zelf verklaarde nooit een post binnen de Jubo Dal te hebben daar u nog maar juist lid was (gehoorverslag CGVS p. 6, 7). Deze vaststelling is des te opvallender daar deze krantenartikels volgens u gebaseerd zijn op een persconferentie van uw vader (gehoorverslag CGVS p. 4). Gezien deze vaststellingen mag er dan ook ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van deze door u neergelegde documenten. Daar deze documenten dienen ter ondersteuning van uw asielrelaas, kan ook hier geen geloof meer worden gehecht. Overigens blijkt uit toegevoegde informatie dat vervalsingen van allerlei documenten een veelvoorkomend probleem is in Bangladesh. Uw documenten ondermijnen dan ook het geloof in de kernelementen van uw asielrelaas, waardoor er geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en het Aanvullend Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

Wat de schending van het Aanvullend Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen betreft, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij nergens uiteenzet op welke wijze dit Protocol geschonden werd. Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Het komt de Raad niet toe te raden naar de wijze waarop een rechtsregel geschonden is. Derhalve is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr.

163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Aangaande het motief uit de bestreden beslissing inzake het niet aantonen van verzoekers identiteit, stelt de Raad vooreerst vast dat de verzoekende partij de asielmotieven van verzoeker hieromtrent herhaalt. Dit is echter geen dienstig verweer. De Raad kan hieruit afleiden dat zij het niet eens is met het motief van de bestreden beslissing, maar is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten.

Zij voegt daaraan toe dat de informatie uit het administratief dossier (SRB: "*Bangladesh, National Identity Card*", 25 januari 2011 en Antwoorddocument: "*geboorteakte en verkiezingen 2008*", 25 april 2012) niet stelt dat iedere Bengaalse onderdaan effectief beschikt over een identiteitskaart. Verzoeker zou verklaard hebben dat om te stemmen in 2008 een identiteitskaart niet nodig was. Het was voldoende om op de lijst van kiezers te staan. Dit zou ook bevestigd worden door de informatie uit het administratief dossier. Verzoeker heeft zijn "*zakenkaart*" en geboorteakte voorgelegd. Inmiddels heeft verzoeker een paspoort aangevraagd bij de Bengaalse ambassade in België teneinde zijn identiteit aan te tonen.

De Raad stelt vast dat het antwoorddocument dat hierboven reeds vermeld werd, inderdaad stelt dat voor de nationale verkiezingen van 2008 men om te kunnen stemmen enkel geregistreerd moest zijn op de kieslijsten (Antwoorddocument: "*geboorteakte en verkiezingen 2008*", 25 april 2012, p. 1 en 3). Het is echter minstens bevreemdend te noemen dat hoewel verzoeker aangeeft dat hij op de verkiezingslijsten staat, hij geen National Identity Card (NID) heeft gekregen, hoewel aan alle geregistreerde kiezers op het einde van de procedure een identiteitsbewijs werd uitgereikt (Ibidem, p. 3).

Daarenboven meent de Raad, net als de bestreden beslissing, dat het opnieuw erg vreemd is dat verzoeker stelt dat hij geen NID nodig had en zijn rijbewijs voldoende was als hij zaken deed, hoewel uit de informatie van de commissaris-generaal blijkt dat het bezit van een NID als verplicht voorwaarde geldt voor tal van diensten die erg relevant zijn bij het "*zakendoen*" (bv. voor het verkrijgen van een rijbewijs, handelsvergunning, bankrekening, lening, handelsidentificatienummer, handelsbankrekening; zie SRB: "*Bangladesh, National Identity Card*", 25 januari 2011, p. 7-8).

Verzoeker toont ter zitting een origineel paspoort afgeleverd door de Brusselse ambassade van Bangladesh. Aannemelijk is dat verzoeker hiermee zijn identiteit en nationaliteit bewijst. Dit is echter geen weerlegging van de overige relevante motieven van de bestreden beslissing.

Verder stelt de verzoekende partij dat verzoeker de vraag naar de inhoud van de ontslagbrief tijdens het gehoor niet had begrepen. Zij stelt dat verzoeker de inhoud van de brief van BNP niet zelf heeft opgesteld. Men zou bij 'BNP' geweten hebben dat verzoeker lid was van de Awami League en er kon

aangenomen worden dat zijn overstap voor problemen zou zorgen. Uit het antwoord van verzoeker op de vraag waarvoor 'BNP' staat kan niet afgeleid worden dat verzoeker geen lid zou geweest zijn van deze partij. Deze partij vooral bekend is onder haar afkorting volgens verzoeker.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij voorbij gaat aan de vaststellingen van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing. De commissaris-generaal stelde nergens dat verzoeker de inhoud van de brief van 'BNP' zelf geschreven zou hebben. Zij stelde echter wel terecht vast dat de ontslagbrief die verzoeker zelf geschreven zou hebben volgens zijn verklaringen (gehoorverslag p. 5) niet overeenkomt met zijn asielrelaas en dat verzoeker geen aannemelijke verklaring kon geven voor deze vaststelling. De losse bewering dat verzoeker de vraag niet begrepen had, gaat niet op volgens de Raad gelet op verzoekers antwoord en de eenvoudige vraagstelling (gehoorverslag p. 5: *"Heeft u de ontslagbrief zelf geschreven? Ja natuurlijk, ik schreef de brief naar hen, ze kregen het en tekenden het"*).

Waar de verzoekende partij stelt dat "BNP" anticipeerde op verzoekers problemen en dit dan ook in de "aanstellingsbrief" zou geschreven hebben, is niet overtuigend. Deze documenten hebben derhalve een zeer geringe waarde als bewijs. Bovendien – en dit geldt voor alle neergelegde documenten - kunnen documenten slechts een ondersteunend karakter hebben. Ze dienen ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Wat de argumentatie van de verzoekende partij inzake het foutief beantwoorden van de afkorting "BNP" betreft en dat hiermee de niet-aannemelijkheid van verzoekers asielrelaas niet kan worden aangetoond, wijst de Raad er op dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de aannemelijkheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

De Raad sluit zich aan bij de bestreden beslissing en handhaaft het motief hieromtrent: *"Deze door u voorgelegde documenten ondermijnen verder uw volledige asielrelaas. U legde vooreerst uw ontslagbrief voor de Awami League voor. U verklaarde deze brief zelf geschreven en afgegeven te hebben aan de Awami League. U gevraagd of u in die brief had geschreven of u bij de "BNP" zou gaan, gaf zeer duidelijk aan dat u dit niet geschreven had; u zou enkel geschreven hebben dat u uw positie binnen de Awami League zou afgeven. Dit komt echter niet overeen met de inhoud van deze brief. Hieruit blijkt immers dat u als schrijver van deze brief, expliciet vermeldde over te willen stappen naar de "BNP" (gehoorverslag CGVS p. 5). Uw verklaring dat u de vraag niet had begrepen is gezien de duidelijke vraag en uw duidelijke antwoord, onvoldoende. Het is totaal ongeloofwaardig dat u de inhoud van deze brief die u zelf geschreven zou hebben niet zou kennen. Ook is het bevreemdend, vooral gezien de problemen die uw ontslag u later zou opleveren, dat de president van de Awami League uw ontslag blijkbaar zondermeer aanvaardde en u zelfs een afgestempelde kopie terug mee gaf. U gaf aan dat de Awami League onder dreiging van veel geweld later u probeerde te overtuigen om terug naar de Awami League te keren. Daar uit uw ontslagbrief al bleek dat u bij de "BNP" zou gaan, is het ongeloofwaardig dat uw president uw ontslag zomaar zou aanvaarden. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering ontslag te hebben ingediend bij de Awami League.*

Ten tweede legde u uw lidmaatschapsbrief van de "BNP" voor. Deze brief stelt volgens de inhoud dat u problemen met de Awami League kreeg sinds de dag dat u lid werd van "BNP". Na het overlopen van de inhoud van deze brief met de hulp van de tolk bleek echter dat deze brief opgesteld (en afgestempeld en getekend) was op 26/08/2013, dezelfde dag dat u lid werd van de "BNP". Het is dan ook onmogelijk dat deze brief reeds over uw problemen zou kunnen spreken. Deze problemen begonnen volgens de brief immers nadat u lid werd van de "BNP", maar daar de brief is geschreven op de dag dat u lid werd, kon de schrijver nog geen weet hebben van uw problemen. U verklaarde dat de Awami League-leden al voor dat u lid werd, zagen dat u geregeld naar het "BNP"-kantoor ging, maar deze verklaring strookt niet met de inhoud van uw brief. Ook blijkt uit uw verklaringen dat uw concrete problemen pas begonnen nadat u lid werd van de "BNP". Overigens verklaarde u duidelijk en herhaaldelijk maar foutief dat "BNP" voor Bangladesh National Party staat, terwijl dit Bangladesh Nationalist Party moet zijn (gehoorverslag CGVS p. 6). Dat u de officiële naam van uw nieuwe politieke partij niet zou kennen, ondermijnt verder de ernst van uw verklaringen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u lid werd van de "BNP".

Ten derde legde u twee kranten voor, waarin over uw problemen geschreven werd. In één van deze kranten wordt u omschreven als zijnde een leider van de Jubo Dal (een onderafdeling van de

“BNP”), terwijl u zelf verklaarde nooit een post binnen de Jubo Dal te hebben daar u nog maar juist lid was (gehoorverslag CGVS p. 6, 7). Deze vaststelling is des te opvallender daar deze krantenartikels volgens u gebaseerd zijn op een persconferentie van uw vader (gehoorverslag CGVS p. 4). Gezien deze vaststellingen mag er dan ook ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van deze door u neergelegde documenten. Daar deze documenten dienen ter ondersteuning van uw asielrelaas, kan ook hier geen geloof meer worden gehecht. Overigens blijkt uit toegevoegde informatie dat vervalsingen van allerlei documenten een veelvoorkomend probleem is in Bangladesh. Uw documenten ondermijnen dan ook het geloof in de kernelementen van uw asielrelaas, waardoor er geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging.”

Tot slot klaagt de verzoekende partij de schending van het redelijkheidsbeginsel aan. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (RvS, nr. 82.301, 20 september 1999; RvS nr. 65.919, 18 april 1997). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Wanneer het naar voren gebracht asielrelaas niet aannemelijk is, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS